

iværksætte de foranstaltninger, som habitatdirektivet forpligter til, for så vidt angår indsamling i naturen af enheder af beskyttede dyre- og plantearter og udnyttelsen heraf, der er omfattet af jagt- og vildtforvaltningsloven

En tilsvarende bestemmelse foreslås indsat i naturbeskyttelsesloven jf. lovforslagets § 1, nr. 3. Der forventes endvidere indsat en tilsvarende bestemmelse i fiskeriloven.

Habitatdirektivets bilag V omfatter flere arter af pattedyr, fisk, padder, krybdyr og planter. Der er allerede iværksat en række foranstaltninger, der lever op til forpligtelsen.

De i Danmark forekommende pattedyr (gråsæl, spættet sæl og skovmår) er fredet efter jagt- og vildtforvaltningsloven. Padder, krybdyr og planter på nær Guldblomme, hvidmos, sphagnum-mosser og seks arter af ulvefod, er fredet efter naturbeskyttelsesloven.

For et antal fiskearter er der efter fiskeriloven fastsat fredningstider samt regler om fredningsbælter ved vandløbs udløb i havet. Flodperlemuslingen er også omfattet af habitatdirektivets bilag V, men forekommer i Danmark kun i Varde Å, som er udpeget som habitatområde for arten.

Udover de allerede fredede arter gælder, at indsamling eller anden udnyttelse af de øvrige arter på direktivets bilag V ikke vurderes at være et aktuelt problem, som kan give anledning til, at indsamling skal reguleres.

§ 9 a, stk. 3.

Bestemmelsen er ny og giver miljøministeren hjemmel til at fastsætte regler med henblik på at gennemføre bevaringsforanstaltninger for arter på lovens bilag 1 og 2. Bestemmelsen supplerer endvidere § 9a, stk. 1, med en formel pligt til f.eks. at fastsætte regler om forbud mod indsamling af arter på bilag 2 til loven. Bemyndigelsen i § 9a, stk. 3, er allerede udnyttet i bekendtgørelse nr. 901 af 11. juli 2007 om fredning af visse dyre- og plantearter mv., indfangning af og handel med vildt og pleje af tilskadekommet vildt (artsfredningsbekendtgørelsen). Forslaget medfører ingen indholdsmæssige ændringer i bekendtgørelsen eller praksis.

Til nr. 4 (§ 33, stk. 1)

Forslaget er af formel karakter.

Efter gældende ret kan ministeren oprette vildtreservater med henblik på at beskytte og ophjælpe landets vildtbestande og sikre raste- og fødesøgningsområder for trækkende fugle. I praksis har ministeren i vidt omfang anvendt denne hjemmel til at gennemføre internationale forpligtelser.

Kommissionen har i deres åbningsskrivelse af 4. juli 2006 påpeget, at medlemslandene i henhold til fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 3 har pligt til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte, opretholde eller genskabe tilstrækkeligt forskelligartede og vidtstrakte levesteder for de af direktivet omhandlede fuglearter. Kommissionen mener ikke, at pligten til at træffe foranstaltninger fremgår tilstrækkelig klart i den danske lovgivning.

I lyset heraf ændres beføjelsen til at oprette vildtreservater til en forpligtelse. Dette sker ved at »kan oprette« ændres til »opretter«.

Til nr. 5 (§ 37)

Bestemmelserne lovfæster, at miljøministeren ved fastsættelse af regler om regulering af vildt skal iagttage habitatdirektivets artikel 16 og fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 9.

Den foreslåede bestemmelse sætter ganske snævre rammer for fravigelser. Habitatdirektivets artikel 16 indeholder ganske snævre rammer for fravigelser. Det er en betingelse for at fravige reglerne efter § 37, at der ikke findes et tilfredsstillende alternativ, og at fravigelserne ikke hindrer opretholdelse af den pågældende bestands bevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde. EF-domstolens praksis indeholder krav om, at samtlige betingelser skal være opfyldt, før der kan være tale om en forenelig ordning.

Der foreligger enkelte domme fra EF-domstolen vedr. undtagelsesbestemmelsen i fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 9, hvor domstolen har forholdt sig til betingelsen om, at der ikke må findes »et tilfredsstillende alternativ«. Det fremgår heraf, at artikel 9 kun kan påberåbes »som sidste udvej«, at myndighederne kun kan tillade en fravigelse, hvis alternative løsninger må forkastes af videnskabelige, tekniske eller andre objektivt dokumenterbare grunde, og at der skal være tvingende grunde til at tillade en fravigelse. Det er således ikke tilstrækkeligt, at et afslag ville indebære flere ulemper for ansøger eller tvinge ansøger til at ændre adfærd. Det fremgår endvidere, at fravigelsen ikke må række videre, end hvad der er nødvendigt for at løse problemet.

Betingelsen om, at en dispensation ikke må hindre opretholdelsen af den pågældende bestands bevaringsstatus, må anses for opfyldt, hvis nettoresultatet af en dispensation er neutral eller positiv for den beskyttede art. Dispensation, der vurderes at få betydeligt negativ virkning på den pågældende bestand, kan ikke gives.

Med omfattende skader på ejendom og afgrøder forstås skade, som rækker videre end gener og almin-